

kun i Haab om — at vi kunne komme til en Forandring, om ikke til en Udsettelse af Thendeloven. Jeg ser ikke der vindes noget ved det; der kan siges adskilligt mere derom baade for og imod.

Med Hensyn til § 16, Endringsforslag Nr. 6, forekommer det mig ønskeligt, om dette Mindretalsforslag kunde antages. Jeg havde dog troet, at det højtærede Udvalg kunde være gaaet ned til det gamle, til de 3 Aar, vi havde indtil for en Række Aar siden, og ikke blive ved de 5 Aar. Jeg anbefaler 2 Aar til Vedtagelse. Det er jo meget humanere mod de paagældende, og naar man veed, hvor lidt der skal til — navnlig saa længe man ikke en Gang har faaet Bestemmelser fastsatte om, hvad der er Fattighjælp — for at den paagældende skal være bunden, og komme ind under det offentlige, saa kan man ikke noksom beklage Personer, der skulle være tvungne til at binde hele deres Liv under det offentlige, naar de blot blive truffene af en Ulykke, ved en Sygdom, ved Arbejdsløshed eller slikt, som kan træffe dem, og hvorved de kunne blive krevne i Fattigvæsenets Protokol. Derved bliver deres Spændkraft svækket, deres Vresfølelse knækket. Det Spørgsmaal tillægger jeg en meget stor Betydning, og jeg vil derfor meget tilraade Vedtagelsen af Endringsforslag under Nr. 6. — Endringsforslaget under Nr. 9 er jo rettet mundtlig i et Punkt. Men turde jeg dog ikke henstille til det højtærede Udvalg, om der ikke kunde være et Par Rettelser endnu at gøre til dette Forslag. Der staar f. Eks.: "Sister hun sig med en anden end Børnens Fader . . ." Nu veed jo enhver, der har haft med kommunale Sager at gøre, at naar en ugift Kvinde —, det er jo ikke altid en Enke, det kan jo ogsaa være andre — har Børn i Mæltal, saa kan hun ogsaa have maaste lige saa mange Fædre til dem, eller maaste flere, og hun kan jo ikke gifte sig med dem allesammen, saa det er vel kun de ægte Børn, der her er tænkt paa. Men selv da kan hun jo ogsaa have to Kulde ægte Børn, altsaa to legale Fædre til sine Børn, fordi hun har været gift et Par Gange før. Jeg vil derfor henstille til det højtærede Udvalg, om der ikke kunde findes en anden Form for Ordet "Fædre", thi det træffer ikke Tanken rigtig. Og saa vilde jeg gerne sige, at "det sidste Aar" forstaas paa forskellige Steder, maaste ogsaa i Loven, men navnlig i Endringsforslaget, ikke ganske tydelig. Hvad forstaas der ved "Aar"? Lad os dog blive fri for Fortolkninger. Noget ville sige "Kalenderaar", andre forhaabentlig 12 Maanedes forud. Her kan det blot betyde: saafremt hun før Egtteskabet har mod-

taget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar. Det er ikke det hele Aar, men det er Aaret; Bestemmelsen er paa flere Steder ikke tydelig. Et Aar vil altid blive fortolket paa den Maade som de 12 følgende Maanedes, naar det gælder Eftergivelsen af Fattighjælp. Jeg vil derfor henstille, om der ikke i to Henseender kunde være noget at ændre ved Endringsforslag under Nr. 9. — Turde jeg gjøre en tredje Hensigtstilling til Lovens § 22, som jo ellers er meget klar, skal det være, at denne Tilføjeelse kan efter min Overbevisning ske paa en langt lettere Maade, men det skal jeg ikke opholde mig ved.

Jeg kommer nu til Endringsforslag under Nr. 12, hvorefter Fattigbestyrelsen kan til Hjælp ved Tilshnet, udnævne dertil skikkede og villige Mænd og Kvinder. Det blev af det ærede Medlem fra Ålsens (Berntsen) fremhævet som en Pryd for Lovforslaget, men jeg tillader mig at staa meget tvivlende overfor Hensigtsmæssigheden og Nødvendigheden af denne Paragraf; ikke saaledes at forstaa, at det ikke kunde være ønskeligt i mange Tilfælde, at Sogneraadene have dertil villige og skikkede Mænd og Kvinder, men dertil have de fuld Berettigelse efter den nu gældende Kommunallov, ingen kan forbyde dem at bruge dertil skikkede Mænd og Kvinder til Fattigkommissionens Hjælp. Hvad skal det saa staa der for? Der tillægges dem en Forpligtelse, men der er ingen som helst Bestemmelse i Loven eller i nogen Lov, som gør dem ansvarlige eller paalægger dem Strafansvar, hvis de ikke opfylde disse Forpligtelser. Der tillægges dem visse Rettigheder, naar der indkommer Begæringer om Understøttelse, hvor de saa skulde undersøge Forholdene; men hvad om de ikke gøre det? Gøre de det ikke, og Fattigforstanderne vente paa dem, kunne disse intet gøre, og naar disse Tilshnsmænd ikke gøre det, er det, fordi det ikke er under Strafansvar, det skal gøres, og det er kun at udslutte og forvrøble Fattigforstandernes egne klare Forpligtelser baade efter denne Lov og efter Kommunalloven, idet disse da kunde slyde sig ind under det Forhold, her er kommet til Stede, og man veed da hverken ud eller ind. Nej, lad os holde os til de af Kommunen valgte Tillidsmænd med Ansvar og lad dem søge dertil skikkede Mænd og Kvinder, hvor det er nødvendigt, men ogsaa under deres Ansvar, og lad dem saa affatte et Reglement for disse Mænd og Kvinder, ogsaa under deres Ansvar, saaledes at det hele kan gaa med Klarhed og Orden, efter de højest forfattede Forhold paa de forskellige Steder. Strøg De denne Paragraf! De kunne aldrig komme til at gøre Gavn med den.